

جلال حسینی و مهر تایید فرانس فوتبال

وقتی «فرانس فوتبال» دست روی نمایش سیدجلال حسینی می‌گذارد یک بار دیگر نشان می‌دهد که چقدر بازی تیم ملی ایران و نتایجش در دنیا دیده شده‌است. تیم ملی ایران ۴ دیدار مقدماتی جام جهانی را بدون گل خورده پشت سر گذاشته و جلال حسینی نقش مهمی در کسب این نتیجه داشته است. اما فرانس فوتبال، مجله‌ای که دوباره توپ طلا را هدیه خواهد داد، جلال حسینی را انتخاب کرده و این نشان می‌دهد که نمایش تیم ملی در سطح بین‌المللی بازتاب‌های قابل توجهی داشته و البته از این به بعد هم جوان‌های ایرانی بیش از پیش مورد توجه بازارهای بین‌المللی قرار خواهند گرفت.

یکشنبه ● ۲۵ مهر ۱۳۹۵ ● شماره هفتاد و پنج

مهر تایید

با حاشیه، بی‌حاشیه

غرضی دوباره شیرها

**تیم ملی ایران باشکست
قدر تمندانه کره جنوبی در
تهران دوباره روزهای اقتدار
فوتبال ایران در آسیا را در
یادها زنده کرده است**

۱۵

● **قاعده بازی** ●

● **مهران باقی** ●

آیا اعتراض مربیان لیگ وارد است؟

صحبت همه سرمربیان لیگ برتری در کنفرانس مطبوعاتی تیم ملی واحد بود. همه آن‌ها از تعطیلات وقت و بی‌وقت لیگ بخاطر مسابقات تیم ملی در برهه‌های مختلف خسته شده‌اند و با این اعتراض‌ها هم نتایجشان را توجیه می‌کنند و هم به‌نوعی از حقشان صحبت می‌کنند. آن‌ها به‌عنوان سرمربی یک تیم فوتبال باشگاهی که عضو فیفاست حق دارند بازیکنانشان را در اختیار داشته باشند اما فدراسیون فوتبال با برنامه‌ریزی خود عملاً حق انتخاب روزها را از باشگاه‌ها می‌گیرد و به تیم ملی می‌دهد. در حقیقت تیم ملی فوتبال در ایران بسیار بیشتر از تیم‌های ملی در سراسر دنیا بازیکنان را در اختیار دارد و این سبب می‌شود که حق باشگاه‌ها ضایع شود. این مسئله در مورد ایران چندان شبیه به کشورهای دیگر نیست. حالا هرچند سرمربیان ایرانی باشگاه‌های خودشان را با تیم‌های دیگر مقایسه می‌کنند، حقیقت این است که تیم‌های باشگاهی ایران به دلایل خاص هیچ شباهتی به تیم‌های هیچ جای دنیا ندارند و قاعداً نباید از قوانین مشابه پیروی کنند. در فوتبال ایران تیم باشگاهی خصوصی وجود خارجی ندارد. یعنی همه باشگاه‌ها از منافع عمومی به‌اشکال مختلف بهره می‌برند. بدتر اینکه پرونده خصوصی‌سازی فوتبال، که به نظر می‌رسید پیش‌رفتی کرده، هفته قبل با تأیید مصوبه دولت عملاً به پایگانی فرستاده شد.

دولت تصویب کرده بود که خصوصی‌سازی پرسپولیس و استقلال به دلیل مشکل قانونی کنار گذاشته شود و سرخابی‌ها دولتی بمانند و دیوان عدالت اداری هم این حکم را تأیید کرد. تصورش را بکنید که پرسپولیس و استقلال به‌عنوان پرنظردارترین تیم‌های ایران دولتی بمانند. آن وقت چه انگیزه‌ای برای بخش خصوصی می‌ماند که وارد فوتبال شود؟ آن هم در فوتبالی که حق پخش مستقیم به هیچ تیمی داده نمی‌شود.

از اصل مطلب دور نشویم، همه تیم‌های باشگاهی از منافع عمومی بهره می‌برند و قاعداً باید به منافع عمومی هم سود برسارند. اما تیم‌های باشگاهی ایران در سال‌های اخیر مهم‌ترین موفقیتشان همین قهرمانی در لیگ برتر بوده. یعنی هرچقدر منافع مردم و بیت‌المال خرج تیم‌های باشگاهی شود آن‌ها نمی‌توانند افتخاری برای ایران را به دست بیاورند و در ۱۰ سال اخیر هیچ قهرمانی‌ای به دست نیاورده‌اند و از نظر نتیجه‌گیری تیم‌ها هفتمین کشور آسیایی هستیم. در چنین شرایطی به نظر می‌رسد برای هزینه‌کرد در تیم‌های مختلف باید منافع عمومی در نظر گرفته شود. یعنی با اینکه قوانین فیفا از خصوصی‌شدن و منافع خصوصی صحبت می‌کند، وقتی در ایران منافع خصوصی وجود خارجی ندارد باید منافع عمومی در نظر گرفته شود، و در این مورد چه نفعی مهم‌تر از نفع تیم ملی؟ تیم ملی ایران هم خوب بازی می‌کند و هم در میان تیم‌های ملی آسیایی بهترین تیم به حساب می‌آید. به‌خصوص پس از چهارمین پیروزی پیاپی تیم ملی ایران مقابل کره جنوبی دیگر مشخص است که تیم ملی ایران با وجود همه کاستی‌های موجود عملکرد بهتری از کره جنوبی به‌عنوان یکی از غول‌های آسیا دارد و این نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری و هزینه کردن برای این تیم ارزش افزوده بالاتری نسبت به سایر تیم‌ها دارد. در اصل در جواب مربیانی که به اردوهای بلندمدت کی‌روش اعتراض می‌کنند باید گفت طبق قوانین فیفا حق باشماست، اما از آنجایی که در ایران هیچ کدام از قانون‌های باشگاه‌داری مورد تأیید فیفا اجرایی‌شود دلیلی هم ندارد کسی انتظارات عجیب و غریب داشته باشد.

● برنامه بازی‌ها ●

● **فوتبال** ●

■ **لیگ برتر**

■ **پنج‌شنبه ۹۵/۷/۲۹**

نفت – ذوب‌آهن ۱۶:۴۵

استقلال خوزستان – پرسپولیس ۱۶:۴۵

تراکتورسازی – فولاد ۱۷:۰۰

■ **جمعه ۹۵/۷/۳۰**

پدیده – پیکان ۱۵:۰۰

سپاهان – سیاه‌جامگان ۱۶:۴۵

صنعت نفت – ماشین‌سازی ۱۶:۴۵

استقلال – سایپا ۱۶:۴۵

صبا – گسترش فولاد ۱۶:۵۰

■ **اروپا**

■ **یکشنبه ۹۵/۷/۲۵**

اینترمیلان – کالیاری ۱۶:۳۰

کیه‌وو – ای‌سی‌میلان ۲۲:۱۵

■ **دوشنبه ۹۵/۷/۲۶**

لیورپول – منچستر یونایتد ۲۲:۴۰

■ **جمعه ۹۵/۷/۳۰**

هامبورگ – فرانکفورت ۲۲:۰۰

■ **شنبه ۹۵/۰۸/۱**

بایرن – گلازدیو ۲۰:۰۰

ای‌سی‌میلان – بوهه ۲۲:۱۵

فاصله زیادی دارد. کی‌روش به یک سیستم ته‌جامی جدید روی آورده که بازیکنان هم‌خوانش را هم در ترکیب دارد و از آن‌ها در ۱۸۰ دقیقه آخر استفاده کرده‌است. در اساس به نظر می‌رسد که کی‌روش کم‌کم به سمت چیزی که عامه‌پسند باشد هم خواهد رفت.

■ بازیکنان جوان

نسلی که امروز کی‌روش در اختیار فوتبال ایران می‌گذارد نسلی است که جوان شده و ستاره‌های زیادی دارد. کی‌روش در سیستم انتخاب بازیکنانش به فرمولی رسیده که به همه‌شان بازی می‌رسد. او در ۴ بازی مقدماتی جام جهانی از هیچ ترکیب شبیه به همی استفاده نکرد. این کار سبب پیش‌بینی ناپذیر بودن تیم ملی می‌شود و از سویی دیگر هم نشان می‌دهد که کی‌روش چطور بازیکنان ایرانی را به مرزی از آمادگی رسانده که می‌توانند به سنین پایین چندین و چند تاکنیک را پیاده کنند و تیم ملی را به نتیجه دلخواه برسانند.

■ رنکینگ جدید

اخباری که از رنکینگ ماه آینده به دست رسیده نشان می‌دهد که ایران صعودی قابل توجه در آن خواهد داشت. اما حقیقت این است که بهترین رکورد حال حاضر ایران این است که در رنکینگ بعدی فیفا صدرنشینی ایران ۳ ساله خواهد شد. یعنی از نوامبر ۱۳ تا امروز هیچ تیمی موفق نشده در آسیا بالاتر از ایران قرار بگیرد. هرچند به مدل امتیاز دادن‌های فیفا ایرادهایی وارد است اما آسیا خواهد و نخواهد ۳ سال زیر پای فوتبالیست‌های ایرانی بوده و از این به بعد هم باید به آن عادت کند.

مربوط است به آبان ۱۳۹۴ مقابل ترکمنستان؛ پس از آن مقابل گوام، هند، عمان، قطر، چین، ازبکستان، قطر و کره جنوبی قرار گرفته و گلی دریافت نکرده. مهم‌تر از همه اینکه در دیدار آخر مقابل یکی از بهترین تیم‌های آسیا، اصلاً به این تیم موقعیت گل نداده، کره‌ای‌ها که حتی یک ضربه به چهارچوب هم نداشتند به‌خوبی می‌دانند که ایران در سال‌های اخیر چقدر قدرتمند شده‌است.

■ نمایش ته‌جامی

پس از جام جهانی و بازی‌های تدافعی ایران مقابل آرژانتین و نیجریه انتقادهای زیادی به کی‌روش شد که تیم ملی ایران دفاعی بازی می‌کند. انتقادهایی که با نمایش دفاعی ایران در مسابقات مقدماتی جام جهانی هم همخوانی داشت. کی‌روش اما در نیمه اول بازی با ازبکستان و نود دقیقه بازی مقابل کره جنوبی نمایشی باتیمش داشت که همه را متعجب کرد تیم ملی ایران باتیمی که اتوبوسی دفاع می‌کند

در جریان ۱۲۰ دقیقه به تساوی رسید و تساوی به حساب می‌آید. در اصل تیم ملی ایران در ۴ سال گذشته در جریان و در غیر جریان بازی ۳ شکست رسمی داشته و ۳ شکست دوستانه. ۶ شکست، ۱۲ مساوی و ۳۰ برد، آماري که به‌شما به‌عنوان یک ایرانی اطمینان خاطر می‌دهد که در جریان بازی به این راحتی از آسیایی‌ها شکست نخواهد خورد. این زره بدون نفوذی است که حالا تیم کی‌روش به تن کرده‌است.

■ دیوار بتنی

۷۵۰ دقیقه گل نخوردن در مسابقات رسمی آمار خوبی به حساب می‌آید. آن هم برای تیمی مانند ایران که پیش از این در هر برهه‌ای که نیاز به گل نخوردن داشته چندین و چند گل خورده. تیمی که حتی در دوران اوچش وقتی ۶ گل به کره جنوبی می‌زد ۲ گل هم در یافت می‌کرد. ایران اما آخرین گلی که در بازی‌های رسمی دریافت کرده

آیا صعود ایران ساده است؟

تیم ملی ایران با کسب ۱۰ امتیاز از ۴ بازی حالا شرایط خوبی برای صعود به جام جهانی دارد. اما در حقیقت انتظاری که برای صعود ساده‌این تیم وجود دارد امکان لغزش پای بازیکنان را بیشتر می‌کند. ایران در هفته پنجم به سوریه در مازنی بازی دارد که اگر در آن پیروز شود به امتیاز ۱۳ می‌رسد. اما امتیاز گرفتن‌های بعدی ساده نیست. ایران در تهران با سوریه و چین بازی می‌کند اما مجبور است تا دوحه برای بازی با قطر برود، تا سئول برای روبه‌رو شدن با کره جنوبی مسافرت کند و دست آخر در تاشکند میزبان تیمی باشد که آخرین شکست آسیایی را به ایران تحمیل کرده‌است. بنابراین شاید کمی برای قضاوت زود باشد، چون تیم ملی به تمرکز بالای بازیکنانش نیاز دارد.

● **مهدی شادمانی** ●

shadmanimehdi@gmail.com ●

مقدماتی جام جهانی ۱۹۷۸ لوچ درخشش فوتبال ایران بود، زمانی که آسیا و اقیانوسیه فقط یک سهمیه برای حضور در مسابقات جام جهانی داشتند و آن سهمیه هم به ایران رسید. روزی که استرالیا، کویت، کره جنوبی و هنگ‌کنگ در کنار ایران قدرت‌های آسیا بودند و با هم برای صعود بازی کردند. مسابقاتی که ایران با ۶ پیروزی و ۲ تساوی در آن اول شد و به جام جهانی رسید. پس از آن روزها فوتبال ایران هیچ‌گاه قدرت اول فوتبال آسیا نبوده و در این بین هربار هم که تیم خوبی داشته مقابل تیم‌های نه‌چندان مطرح شکست خورده است. حالا اما مدت زیادی است تیم ملی شکست نخورده و به نظر می‌رسد باور شکست خوردن تیم ملی ایران کم‌کم در میان حریفان ایران هم از میان می‌رود.

■ زره بدون نفوذ

آخرین شکست رسمی تیم ملی ایران مربوط به ۲ سال قبل است. ایران در مسابقات جام جهانی مقابل بوسنی و پیش از آن مقابل آرژانتین شکست خورده بود. این تنها شکست‌های رسمی تیم ملی ایران در جریان بازی در طول چهار سال گذشته است. یعنی می‌توانیم ادعا کنیم که تیم ملی ایران ۴ سال است در جریان هیچ مسابقه رسمی‌ای به تیم‌های آسیایی نباخته است. البته تیم ملی ایران در مقابل عراق در ضربات پنالتی شکست خورد اما آن مسابقه

● در حاشیه ●

● **مهدی پاک‌نیت** ●

اولی اشتلیکه

«صبح جمعه با شما» تا جایی که رادیو گوش می‌کردیم یک کاراکتر جذاب داشت به اسم آقای «ملون». آقایی که با توجه به منافش حرف‌های ضدونقیض می‌زد. سرمربی تیم ملی کره جنوبی هم انگار خود آقای ملون است. او در تهران دو یا سه مصاحبه تند کرد: «کرمای‌ها قبل از این با مربیان مختلف به ایران باخته و بعدا هم ممکن است بیازند.» به کره جنوبی که رفت و مقابل خبرکارهای عصبانی کره‌ای که قرار گرفت، خیلی شیک و رسمی حرفش را عوض کرد: «من از گفتن اون حرف‌ها منظور خاصی نداشتم اما شما خودتان را ناراحت نکنید بالاخره نوبت ما هم می‌رسد که ایران را شکست دهیم.»

رامین رضاییان

مشکل خسرو حیدری در تیم ملی همان مشکل رامین رضاییان در پرسپولیس است. یعنی برانکو با رضاییان حرف زده و قول داده که بازی‌اش بدهد اما هرچقدر می‌گذرد باز به رضاییان بازی نمی‌رسد. او در تیم ملی ثابت است، پاس گل می‌دهد و می‌درخشد، اما در پرسپولیس روی نیمکت رفت و برگشت‌های ماهیانی را تماشا می‌کند. این هفته بعد از پاس گل رضاییان به ازمون مقابل کره جنوبی، خبرهایی منتشر شد که رضاییان به ترکیب اصلی راه پیدا کرده‌است. در کنفرانس مطبوعاتی همین سوال را از برانکو پرسیدند. برانکو جواب داد: «رضاییان شانس حضور در ترکیب اصلی است.» و با مکتی ادامه داد: «بعد از ماهینی،»

خسرو حیدری

همین دو هفته پیش بود که برای چندمین بار از سرمربی تیم ملی در مورد دعوت نکردن از خسرو حیدری پرسیدند و کی‌روش گفت که خیال همه راحت باشد، حیدری در برنامه‌هایش هست. خلاصه خبرنگار ما با تغییر قیافه به شکل مارکار آقاچایان سراغ کی‌روش رفت و از او پرسید که حیدری رادعوت می‌کنید؟ کی‌روش گفت نه. خبرنگار ما که تعجب کرده بود پرسید: «چرا هم‌ا‌ش به خبرنگارها می‌گویید که خسرو در برنامه‌هایم هست؟» کی‌روش دست روی شانه همکار ما گذاشت و پرسید: «مارکار؟ حالت خوب نیست؟ عجب سوالاتی می‌کنی! حیدری تو برنامه «دعوت نشدن» بود. پاشو برو اینقد سوال نکن!»

